

ראשונות אבות וגבורות וקדושת השם, **ושלוש אחרונות**, עבודה, והודאה, ושלוש, **וברכת קדושת היום** [=מקדש השבת] **באמצע**.

ונחלקו חכמים, כיצד מתפללים כשיום טוב חל בשבת.

לדעת בית שמאי – כשיום טוב חל בשבת, בכל תפילות העמידה **אומרים שמונה ברכות, שלוש ראשונות** אבות וגבורות וקדושת השם, **ושלוש אחרונות**, עבודה, והודאה, ושלוש, **ושתים באמצע, תחילה אומר ברכת קדושת היום של שבת** [=מקדש השבת] **בפני עצמה, ולאחר מכן אומר קדושת היום של יום טוב** [=מקדש ישראל והזמנים] **בפני עצמה**.

ולדעת בית הלל – גם כשיום טוב חל בשבת, בכל תפילות העמידה **אומרים שבע ברכות, שלוש ראשונות** אבות וגבורות וקדושת השם, **ושלוש אחרונות**, עבודה, והודאה, ושלוש, **וברכה אחת של קדושת היום באמצע לקדושת שבת ולקדושת יום טוב יחד, ומתחיל בה בשל שבת**, "ותתן לנו ה' אלקינו את יום המנוחה הזה", **וממשיך בשל יום טוב**, "ואת יום חג פלוני הזה", **ומסיים בסוף הברכה בשל שבת** בלבד "ברוך ... מקדש השבת".

ולדעת רבי – **אמנם מתחיל בשל שבת**, "ותתן לנו ה' אלקינו את יום המנוחה הזה", **וממשיך בשל יום טוב**, "ואת יום חג פלוני הזה", כדברי בית הלל, **אבל בסיום מזכיר את שניהם**, "מקדש השבת וישראל והזמנים". והיה אחד ששנה בדברי רבי בסיום הברכה, "מקדש ישראל והשבת והזמנים", [שהקדים את ישראל לשבת]. אולם רבינא אמר לו, שטעות בידו, שכן קדושת המועדים באה על ידי קדושת ישראל, שהם נתקדשו לקבוע חודשים ושנים, ולכן מקדים קדושת ישראל למועדים, אבל קדושת שבת מששת ימי בראשית היא, ואינה תלויה בקידוש בי"ד, ולכן אין להקדים לה את קדושת ישראל, אלא אומר, "מקדש השבת וישראל והזמנים". **ואמר רב יוסף, שכן ההלכה**, כדעת רבי, וכדברי רבינא.

תפילות ראש חודש וחולו של מועד שחלו בשבת

ראש חודש וחולו של מועד, כשהם בימות החול, בערבית שחרית ומנחה, אין בהם ברכה לקדושת היום, אבל מזכירים מעין המאורע בברכת עבודה, שאומרים בה "יעלה ויבוא". ורבי אליעזר אומר שמזכירים זאת בברכת הודאה כמו שמוסיפים בה בחנוכה ופורים "על הניסים".

- **ולדעת תנא קמא**, כן הדין **כשחל ראש חודש וחולו של מועד בשבת**, בערבית שחרית